

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbii la expeditorul foiei pe afară la c. r. poste cu hani grațiat prin scrisori franceze, adresate către expeditorul. Pretul prenumerării pentru Săbii este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru

Nr. 77. ANULU XIX.

Săbii, in 26 Sept. (8 Oct) 1871.

Tr. celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iara pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Revista diuistica.

Foia „P. Naplo“ intrevine pentru contele Beust contra clericalilor și federalistilor. După ce constată această foia cum partidele federaliste și clericale unite scuduie poziția contelei Beust și cum pre de realitate parte cei „credincioși constituției“ l'aru trage ierasi in luptele cislaitane, continua in urmatoarele :

In fapta, contele Beust nu se va simți pre bine, ajunsu in modulu acest'a intre două focuri. Pre elu lu apasa preteritulu seu, de ore ce se amestecase in cestiuni, de care trebuie sa se padiasca. Care a participatu faprice mai nainte in reichsratu lu desvoltarea lucrurilor, acel'a n'are la ce se miră, deca passivitatea sea de astadi intempina de ambele părți unu surisu incredibilu.

Pre contele Beust lu apasa inse si presintele, din cauza ca rol'a sea de mai nainte influintiadia poziția sea de astadi. Cine a condusu odata faprice politic'a interna, cine a documentatu d'atate ori ca politic'a interna sta in legatur'a cea mai intima cu cea esterna, a acelui poziție trebuie sa devina nerecreație in toate privitiile in momentul, cându impregiurările lu silesca a se abține nu numai dela afacerile interne ci și sa documenteze ca abținerea e cu totul spontanea.

Pre noi ne aru interesă acest'a, continua „Naplo“ mai departe, numai intru atât'a in câtu e unu aspectu interesantu cându unu barbatu de statu versatu se scote din perplexitatea in carea a cadutu prin a sea vina : contele Beust e inse din intemulare ministru comunu alu esterneloru și treb'a capeta asiă dara unu caracteru cu totul deosebitu. Nu potemu fi indiferenti cându cercuri care stau departe și de delegații și de parlamentulu ung. luca pentru de a surpa pre ministrulu de externe. Nu potemu fi nepasatori cându contrarii cei mai turbati ai constituției de facia voicescu a inlocui pre contele Beustu prin unu omu alu loru. Si in fine nu potemu fi nepasatori cându s'aru altera politic'a esterna aprobata de delegații, prin tragerea ministrului de externe in luptele de constituție. Tote aceste simplifica forte poziția noastră vis-avis de contele Beust. Noi aprobamu politic'a esterna a contelei Beustu și credemu ca retragerea sea de faciă cu privinta la afacerile interne ale Cislaitaniei nu e dubia, la spatele cărei'a aru fi ascunse totu felulu de intrige. In fine emanamu din punctulu de vedere ca singurul foru competentu de a judeca pre cancelariulu de statu suntu delegații, aceste au aprobatu inse politic'a sea esterna. In astu-feliu de impregiurări suntemu multiamiti cu tinent'a contelei Beustu. Elu nu are nimicu d'a face cu incurcaturile Cislaitaniei : poziția sea și cerculu seu de activitate e chiaru prefapta in complanarea din 1867. Pana se tiene fidelu și consecuentu de aceea, corespunde legii și intereselu lui. Tocmai din cauza ca trebuie sa aprobamu tinent'a lui că pre deplinu corecta, trebuie sa privimu in atacurile indreptate contra lui nesuntia de a transplantă caosulu austriacu și pre terenulu politicu externe. O atare nesuntia, urmarita consecuentu, nu va cutremura inse poziția contelei Beust ci o va intari.

La serbarea punerei petrei fundamentale a asilului honvediloru producu „Hon“ și „M. Ujság“ articulu festivi. Ambe foile accentua, ca aru fi fostu datorint'a reprezentantiei nationale a se ingrigi de honvedu, e in sa totusi imbucuratoriu ca prin sacrificiele unor'a s'a ajunsu unu rezultatu asiă de frumosu in tempu asiă de scurtu.

Ultim'a epistola pastoralu a primatului principe da lui „Ellenör“ ansa a face propunerea : sa se abroge Placetulu regin, de care episcopii afara de aceea nu se interesă, cu acest'a sa se susocpa in sa și secularisatiunea bunuriloru bisericesci.

Cetimu in „Romanulu“ : Avemu a anuncia astadi româniloru o scire din cele mai mari, cea mai mare ce se pôte da unei natii de ginte latina. Acest'a este miscarea Franciei și a Italiei, surorile noastre mai mari, către o aliantia panlatina.

Nu este multu tempu inca de cându despotismulu și ultra-montanismulu ce domnia in regiunile puterii din Franci'a o desbinasera de puterica parte a ginte latine din peninsul'a Italica, mângindu chiaru colinele Mentanei cu o lupta fratucida. Acea putere se derimă prin greutatea corupțiunii ce insasi gramadise asupra-si, natieuna franceza plati amaru plecarea indelungata a capului ei sub despotismu, inse indata ce o era de moralitate inlocui regimelu imperiului, indata ce prin form'a republicana se stabili singurul guvernulu posibilu in Franci'a, oferindu garantii de stabilitate, geniulu ginte latine desfasura din nou aripele sele protectore și lu strigatulu seu vediaramu pre ministrulu de externe alu Franciei d. de Rémusat, strabatendu muntele Cenis și ducendu cu sine si in Italia voinia guvernulu republicei si-a natieunii intregi d'a pune ca temelie a sperarei, a prosperității și a gloriei ginte latine unirea strinsa a tuturor ramuriloru sele.

Ieta ce cetimu prin diuisticile străine asupra primiloru pasi ai Franciei in această marștia și salvatore idea :

„Regele sosindu eri dimineti'a, 18 Septemvre, in Torino, a primitu in audinta particulara pre d. de Rémusat ce venise in orasiu de cu ser'a.

„Intrevederea afostu forte cordiale. Astadi la banchetulu la care asista 800 persoane, presiedintu de sindicatulu din Torino, d. de Rémusat a radicatu unu toastu pentru regele Victoru Emanuelu și a staruitu multu asupra aliantiei necesare a ginte latine.

„D. Visconti Venost'a (ministrulu Italianu) a radicatu unu toastu pentru presiedintele republicei și pentru unieuna acestoru două popore.

„Acele două toastu au fostu forte multu aplaudate.“

„Unu alu doilea banchetu s'a datu, la care a asistatu o multime de invitati. Primariulu din Torino a radicatu unu toastu pentru regele Victoru Emanuelu.

„D. de Rémusat a aretatu cele mai caldore simțiminte de amicia ale Franciei pentru Italia.“

„Noi suntemu toti de rasa latina, și trebuie sa fimu toti uniti. Acest'a este adeveratulu momentu d'a ne aminti legaturile ce ne unescu.

„Ministrulu francezu felicită apoi Italia și pre regele seu. Elu dice ca strabateru muntelu Cenis este unu drumu de pace și de salute și aduce aminte ca Turinulu este laganulu renascerei Italiei. In numele republicei franceze, elu bea pentru independintia tuturoru poporeloru și pentru libertate. (Aplause frenetice).

D. Visconti bea pentru salutea republicei franceze, pentru ministrii Franciei, pentru amicia ei, pentru pace, pentru progresulu și prosperitatea generale.“

Cestiunea principala dice „Tr. Carp.“ care pre-ocupa mai tota pres'a straina, este aceea relativa la negociările vamali ale Elsatiei—Lorenei și la evacuarea celoru siése departamente franceze cari formeza a don'a zona de ocupatiune.

Franci'a și ierasi Franci'a ! In totu-dénn'a și pretotindeni nu este vorb'a decatu de Franci'a ; tote cele-lalte, ori-catu de interesante și de vitali, remanu cu totul secundarie.

Bata ostile germane, nenumerate ca nasipulu mării, pre eroii Franciei ; darime-i monumentele ; suga-i tote miliardele pana la ultimulu dinariu ; dissimuleze d. principe de Bismarck ori-catu aru

voi dispretiu pentru Franci'a, Franci'a va fi totu natieuna mare, ea va renasce totu-dénn'a ca Phönicele chiaru din cenusia, și fia-care miscare a ei, ori-catu de neinsemnata, va fi o sguduitura pentru lumea intrega.

Sa luamu jurnalele de preste totu globulu ; sa luamu organele de publicitate germane, și chiaru cele mai oficiose, espressionile cele mai fidele ale dlui de Bismarck, și ne vomu convinge ca Franci'a batuta, Franci'a umilita, este totu ce preocupu jurnalistic'a lumii intregi și in speciale pre echourile cele mai intime ale guvernamentulu germanu.

Pentru ce ora conquerantulu, trufasiulu și fericitulu conquerantu, sa fia atatu de preocupatu și de ingrijatu pentru acei'a pre cari i-a batutu, i-a invinsu, i-a maltratatu, i-a despoiatu, cum n'avemu esemplu pana astadi in istoria moderna ?

Tempulu va deslegă acesta enigma singularia, și, după vitezele vremiloru in cari traimu, speramu a nu avea nevoia de prea multa pacientia.

„Independintia Belgica“, in numerulu seu dela 24 curente, ne spune ca „dificultatile ce impedeau mersulu negociăriloru privitoare la nou'a conventiune vamala franco-germana, nu s'au aplanatu inca ; a ajunsu in sa se crede, atatu de cătra pesimisti cătu și de cătra optimisti, ca o solutiune eminenta nu aru fi cu neputintia. După pesimistii, d. d'Arnim, ministru Germaniei, aru fi pusu dlui Thiers unu feliu de ultimatum, in armarea căruia, și după unu scurtu intervalu, guvernulu germanu și va retrage propunerile. Se pôte in sa ca acestu voetu sa fia numai unu midilocu destinat a permite d-lui Thiers de a trece preste condițiunile ce i s'au impusu de cătra adunarea nationala.“

Unu corespundinte alu aceluiasi jurnalulu mai comunica ca plenipotentiarii aru fi ajunsu la o completa intelegere și ca prin urmare ratificarea conventiunii se pôte privi chiaru de pre acum ea asecurata. De alta parte, scimtu ca in casulu cându i va fi cu neputintia d-lui Thiers de a obtine, cu condiții acceptabili, grabnic'a evacuare a zonei a don'a de ocupatiune, totusi o va putea reclama, intr'unu intervalu forte scurtu, in virtutea tractatulu de la Frankfurtu. Pentru acestu sfersitu d. Thiers a incheiatu unu tractatu cu cele mai mari casse de creditu cari voru pune la dispozițiunea sea fondurile necesare pentru plat'a celui de alu patrutea jumetate de miliardu din indemnitatea de resbelu.

Amu avutu ocașiunea sa probamu in mai multe renduri ca spiritulu bonapartistu este adencu irradacinat in Franci'a, mai cu seama in populațiunea agricola. Cu tota persecutiunea esecutivei, cu tote calumniile socialistiloru comunisti și ale organeloru loru de publicitate, in numeru de mai multu de trei-dieci numai in Franci'a, spiritulu bonapartistu, devenitu unu ideale, ia proportiuni eminente pre fia-care di.

Isi dau mari silintie organele vrasmasie ale acestui ideale, pentru a-i dá o turnura cu totul alta de cea naturala, pentru a incrimina pre Imperatorele Napoleonu de instigatore și de intrigațulu alu unora manopere ascuise : „tempulu in sa nu este departe, — asecura organele adeveratu democratice și adeveratu de ordine, — cându natieuna franceza, ca unu singuru omu, va stigmatisa de usurpatori pre toti acei'a cari s'au succesu dela a lungarea regintiei imperiale și pana astadi.“

Că sa dămu o idea de exasperarea jurnaliloru antibonapartisti, sa punemu sub ochii lectoriloru nostrii unu pasagiu din jurnalulu „Independintia Belgica“, vrasmasiulu celu mai declarat alu Imperialismulu, relativu la miscările actuali :

„Manoperele bonapartisti — dice „Independintia Belgica“ — despre cari corespundentii nostri din Parisu ne intretien de cătu-va tempu, au devenitu preocuparea continua a organeloru liberali

cari tramitu într'un'a avertismentele loru cătra guvernamentul actuală ce pare otaritu a nu se da leni în mesurile de veghiare și așperare. Unulu din midilócele principali întrebuintate întru secundarea intrigeloru oculte ale partidului, de cătra jurnalele ce, pre fatia s'eu indirectă, lucrăza pentru o restaurare atătu de rusinósa, consistă în a presintă imperiulu cu totulu innocent în privint'ă declarării rebelului, că tărutu fără voia-i de cătra opiniunea publică și încelatu prin informatiunile diplomatice.

În acestu feliu, și în altele multu mai grave, precum corupțiune de regimente cu bani, se resuma calamiele asupr'ă imperialismului. Ne resignăm la rebdare până la definitivulu desnodamentu care, după tóte probabilitățile nu póte fi departatu.

Jurnalele, ce ne sosescu din Franci'a, cu ultim'a posta, asecura că guvernulu din Vien'a aru fi datu óre-cari detalie în privint'ă întrevederiloru dela Gastein și Salzburg. Comunicatiunea facuta guvernulu francesu de cătra ambasadorele Austriei, asecura că relatiunile amicali dintre Austri'a și Germani'a, nu amenintă nici pre Franci'a, nici pacea Europei și că s'a lasatu Austriei tóta libertatea de actiune spre a-si continuá relatiunile amicali cu republic'ă francesă.

Brasiovu 23 Sept. 1871.

Unu cuventu în interesulu conferintiiloru inv. și a causei scóleloru elementare române.

Domnule Redactoru! Cugetându că ori-ce se petrece pre terenulu și în interesulu scóleloru nóstre nu numai nu trebuie desconsideratu, ci din contra apreciatu după valórea sea, 'mi iau voia a atrage atentiunea stimatiloru lectori ai pretiutulu jurnal, ce redactati, asupr'ă unui obiectu care după parerea și convingerea nóstră e o cestiune de viétia, de progresu eminentu pentru întregulu invetiamentu și prin consecutiunea o cestiune de cultura pentru poporulu nostru. Întielegu cestiunea conferintiiloru invetiatoresci preste totu și în specia a conferintiiloru ambulante antale, cari le tienu în luna lui Augustu invetiatori' fii-cărui tractu protopopesco. Conferintiele acestea suntu, după parerea nóstră, unulu

dintre cele dintăiu medie pentru înaintarea scóleloru nóstre elementare. Déca în vre-o sferă de viétia se póte ajunge unu rezultatu salutaru prin practisarea principiulu de asociatiune, prin unirea poteriloru singuraticu spre unu scopu generalu, trebuie să afirmăm că unu atare scopu salutaru se ajunge cu distinctiune și per eminentiam în sfer'ă scolară prin practisarea spiritulu de reuniune decătra invetiatori' respectivi, prin conferintie particulare și generale, prin unirea poteriloru tuturor invetiatoriloru de a cantá cu poteri unite mijlóce eficace pentru progresulu scóleloru elementare. Valórea scóleloru elementare trebuie să fii generalminte recunoscută. Scólele populare suntu conditio sine qua non pentru propasirea poporulu, suntu fundamentulu, pre care are să fii construitu edificulu culturale și civilizatiunei sele. Eie suntu barometru, care arata starea intelectuală a ori-cărui poporu. Înainte de tóte prin urmăre avem lipsă de scóle populare bune. Ele suntu fundamentu scóleloru gimnasiale, reale și comerciale și tuturor scóleloru superióre. Și este într'adeveru o idee gresită, perversă a voi unu poporu să fundeze gimnasia, scóle reale și comerciale, a c a d a m i i, universități, înainte de a îngriji pentru existenti'a și ameliorarea scóleloru sale elementare. Fără de scóle populare bune nu se póte dice despre unu poporu, că este cultu. În mesur'ă în care prosperă scólele elementare ale unui poporu, totu în aceea mesură cresce valórea lui. Este recunoscutu generalminte că positiunea, la care s'a aventatu poporulu germanu, o datorosco elu în lini'a dintăiu stărei celei bune a scóleloru sele elementare. De aici se póte vedea și aprecia important'ă activității, care se desvólta de invetiatori' scóleloru elementare preste totu, de aici se póte vedea și aprecia valórea activității loru în conferintiele particulare și cu deosebire în cele anuale ambulante. Aicea aduce fiesc-care invetiatori' câte o pétra la radicurea edificulu scóleloru elementare. Aicea i se da ocaziune fiesc-cărui din trensi' a espune rezultatele esperintiei sele în obiectele, care suntu la ordinea discussiunei. Ce se vorbesce aicea, ce se lucra aicea, se vorbesce și se lucra din esperintia, din praesa. Nu suntu lucrările acestoru conferintie rezultate a unor expositiuni teoretice sterile necompatible cu rezultatele esperintieloru practice, ci din contra lu-

crările acestoru conferintie suntu rezultate ale esperintieloru proprie ale invetiatoriloru. Aicea ce a aflatu cutare séu cutare invetiatoriu în propunerile sele bunu, practic, ducatoriu la scopu în modulu celu mai lesniciosu, aicea, după o desbatere seriósa, precum amu esperiatu că se urméza, se primesce de toti și se petrece că conclusu în protocolulu conferintiei. Acésta procedere adevératu corespundenti'a scopulu, credn, sílesece pre ori-cine să aprobeze erórea comisa pré adese-ori până acum la elaborarea cartiloru menite pentru invetiamentulu elementariu. Autorii cartiloru respective erau cei mai multi de acei'a, cari calcasera pré pucinu și nici atunci cu piciórele loru proprie pre terenulu invetiamentulu scóleloru elementare, cari nu esperiasera ei însusi cu copii incredintiati conducerei și crescerei loru natur'ă, însusirile, aplecarile și gradele loru de picepere, după care are să se conformeze nutrimentulu spirituale, ce li se ofere; densii erau advocati, fără de a cunósce de feliu séu pré pucinu caus'ă clientiloru loru. Și ce resulta de aici? Cartile scolare autorizate de jurisdicțiunile competente și introduse în modu obligatoriu în scólele elementare, gresindu-si misiunea loru, ajungeau scopulu de cultura alu scolariloru în modu fôrte defectuosu, séu în cele mai multe casuri nici decum. Tóte aceste defecte disparu, după parerea nóstră, prin practisarea spiritulu de reuniune de cătra invetiatori. Conferintiele particulare și generale suntu oper'ă cea mai însemnată, ce s'a potutu efectua pre terenulu scóleloru, o opera vivificátore, o opera de regenerare a scóleloru elementare și prin urmăre o opera a culturalei și progresulu generalu alu poporulu nostru, o opera démnă de acelu mare barbatu alu bisericeii și natiunei, carele mai multu că ori-care altu barbatu alu natiunei, petrunsu de valórea asociatiuniloru, a voit'u să aplice principiulu acestoru în tóte sferile de viétia bisericescă și natiunale și, după cum ne suntu martore faptele, i-a și succésu.

Valórea ideei reuniuniloru séu conferintiiloru inv. asiá dara este mai pré susu de tóta îndoiél'a. Este însă întrebare, déca corespunde deplinu modulu, cum s'a aplicatu în praesa acésta idee în tóte consecutiunile ei, și aici trebuie să observăm pre bas'ă esperintieloru și din acestu anu, că în toti ceilalti, ca modulu practisării ideei conferintiiloru inv. nu este suficiente, perfectu ducatoriu la scopu.

FOISIÓRA.

Archeologia.

(Capetu.)

Le dieu didrachme și tetrachme, considerându sistem'ă monetară a Aeginei.

(Vedi nr. 59 pre averulu cărei'a este capulu lui Apolonu, imitatiune de pre monetele insulei Rhodos.)

Aducu monet'ă tetrachma dela nr. 54 de mai susu, imitatiune după cea macedonă negresitu și mai multu după tetrachmele lui Filippu II, și aducu acésta moneta că interesantă sub mai multe puncturi de vedere; întâiu pentru crucea fôrte patrătrată și punctuata la capetăie pre care amu gasit'o repetată de mai multe ori pre caramidele dela Slonu; apoi pentru doi balauri în locu de unulu pre care i vedu și pre o placă de plumbu dacă ce posedu; și pentru bucalatulu disformu ce se da capulu lui Iupiter, ceea ce rechiama fôrte capulu galului aternatu la capitoliu spre hidus'ă memoria a napadirei Galliloru în Rom'ă; capulu despre care s'a vorbitu atătu în istoriele Galliloru și ale Romei.

Acésta imitatiune o credu fôrte caracteristică spre a aretá până unde, conservându-se tipulu grecu pre monetele dace, se alipea pre acestu fondu simbolurile celte și tipulu galicu.

Numerile 31, 32, 33, 34, 35 și 45 de auru, precum și 36, 37, 38 și 39 de argintu, le aducu spre a aretá ca monetele galice, batute în mediad'ă a Galiei, se imitau în Daci'a; iera numerulu 40, cu leulu și litere barbare, o aducu că probă evidentă ca medaliele Masaliei, se imitau și ele în Daci'a. Numerulu 43, înse, de argintu, este curatu drachma, moneta a Marsiliei, imitatiune celte cu bustulu Dianei pre averu, cu leulu pre reveru. între simboluri celte cu M. A. E. E. A și în exercu A. I. H. T.

Monetele de auru în numeru de siese suntu tóte necontestatu celte și gasite tóte în Daci'a.

Nu întru aci în multe detalie, pentru că simbolurile suntu variate și reclama unu articulu spe-

cială pentru densele; dara calulu și bijulu (inhamare de doi cai) suntu nelipsite și rechiama imitatiuni cele mai multe ale lui Filippu III cu calaretiulu séu și caru de curse.

Pre densele înse celtiberianulu, că tipu, este multu mai pronunțiatu de cătu celtu-greculu; și semi-lun'ă care o afli de mai multe ori pre caramidele și petrele dela Slonu, care a fostu simbolu vechiu alu vechiulu Bizantiu, este fôrte bine desemnată pre medalie'a acera pre averulu cărei'a este tipulu celtu și sub calu, pre reveru, o monogramă séu unu simbolu, imitatiune a simboluriloru diferite ale orasielorlu în cari se bateau monetele Regiloru Macedoniei.

Aceste imitatiuni însă suntu și ele diforme precum suntu schilóde și numele de Filippu și Alexandru.

Pre tóte aceste siese monete de auru tipulu celtiberianu este mai pronunțiatu de cătu tipulu celtu-grecu.

Branu și Stanu, Stanu și Brannu póte fi altu-ceva decătu Brenu perpetuatu în Daci'a? aicea Brenus latinisatu și Βρενος grecitu? Muntele, plaiulu, cóst'ă lui Brannu pre unde este și verfulu lui Craiu; cingátoreă rosia, esiarp'ă Breniloru negresitu bre-nulu rosiu; flórea Brândusi'a precum este și flórea Crai'ti'a; vietieua Brandosi'a, tóte acestea nu au ele óre nici o legatură cu Brenii Galliloru, și cu Brandusiele, societile, craitiiele loru?

Negresitu! Dus'i'a, Tos'i'a, Us'i'a; Mus'i'a nume de femeia și care însemnéza frumósa, nu suntu nici vorbe latine nici terminatiuni latine.

Comanu, nume propriu la noi; Coman'ă cetate, ea nu aiba óre nici o legatură cu Comanu regele Galliloru, care a batutu atătea monete cu numele lui? Voiu publicá, speru, în curendu o lista de numiri de munti, de văi și de ape, ale căroru nume nu au sensu de cătu numai în dialectele celte și si au omonimele loru mai multu pre unde au locuitu Celtii.

Să nu se turbure prea multu ultr'ălatiniscii déca se va pareă căte ce-va cam slavu în acele numiri, pentru că Slavii și descendentii loru nici ca-

se cunoseau pre lume pré cându Celto-Grecii și Celt-iberianii dau numele acestea prin Carpati.

Preste 300 popóre galice, cu diferite numiri s'au numeratu numai în Iberi'a aicea Spani'a și Franci'a de astadi. Suntu nenumerate orasie, cetăți și terguri dintre cari multe se și mentionéza pre monetele batute pre acolo.

Cine scie cum s'au numitu tóte aceste cetăți, aceste terguri, aceste orasie, de ale căroru ruine ne împedecăm la totu pasiulu, pre totu teritoriulu Daciei, și despre care nu seimu nimicu de cătu ca trebuie să fi fostu ce-va, trebuie să fi fostu facuta de mâna de omu, trebuie să fi fostu locuite de ómeni; dara pré cându? și de ce feliu de ómeni? caramidiele suntu mate și sciinti'a nu ne spune nimicu! Dicemu numai, și acésti'a cei mai inteliginti: lucru iudovescu! faptu uriasu! Iera carturarii, punu mân'ă la gura acelor ignoranti și le dicu: prostiloru, astea suntu dela Romani!

Unu profesoru ultra-latinistu, mergendu la Vadast'ă (ceteseu Vodast'ă) cetate curatu dacă, și încă dîntr'o epocă de dincolo de epocă de bronzu, despre care voiu vorbi în altu articulu, a spusu locuitoriloru că acésti'a a fostu cetate română, și că Vadast'ă este Ved-astr'ă, aicea Vediu Stéo'a, cum a talmacit'o elu. Ce să mai dicemu cu asemenea etimologi!

Opulenti'a Daciloru și sobritatea loru totu deodată se vede în primirea ce au facutu lui Lisimachu cându 'lu tienura prisioneriu alu loru; se vede în templurile și ornamentele templuriloru loru, despre care ni se dede o probă cu comórá dela Petrósa, și se acorda în ce ne spunu autorii vechi despre densii fii cu numele Agathirsi, Geti séu Daci, se acorda cu stabilimentele loru monetarie și cu tóte acelea despre care ne vorbesce colón'ă Traiana și diferitele inscripțiuni aflate pre diferitele părți ale Daciei, printre cari putemu semnalá pre acelea ce raportá Fabritii.

Tintarulu întocmai precum a ajunsu până la noi l'amu gasitu formatu pre o caramidă în zidulu dela Slonu. Caramid'ă amu depus'o la museu și desemnulu 'lu dau aci

Voru dice multi că tintarulu a fostu și ro-

Resultatele conferințelor anuale din toate părțile arhiepiscopiei dela începutul existenței lor și până în ziua de astăzi ne demostrează până la evidență adevărul aserțiunii noastre negative. Adevărul nu trebuie ascuns nici odată și reul trebuie combătut totu-deună. „Este mai bine a emenda erorile facute, decât a le face și mai rele prin obstinație.“ Adevărul este, ca prin conferințele invet. anuale se da ocaziune diferitelor invetiatori dintr'unu tractu protopopescu a veni în atingere unii cu alții, a-și comunica ideile lor, a debate între oalta diferite chestiuni, cari ating esențialmente cauză școlară, a decide asupra-le, și a aduce concluzii în cauze importante pentru prosperarea și propășirea școlilor elementare, dară operatele debaterilor conferințelor, nefiind considerate după valoarea lor, ci din contra date uitării, se potu privi numai ca unu opus operatum și astfel esperințele atătoru invetiatori pre terenul asiă putienu calcatu și cercatu alu invetiamentului din școlile noastre populare lipsite de efectulu doritu. Mi s'a datu ocaziune sa andu și în anulul acest'a pre tempulu ținerii conferințelor tânguiri în direcțiunea acest'a dela cei mai multi invetiatori. Reulu fiindu constatatu trebuie sa se caute remediulu. Că sa pota fi conferințele la înalțimea misiunii lor, coronate de efectulu celu mai doritu, amu fi de parere: sa se compuna o comisiune de invetiatori cei mai calificati ai fia-cărui tractu protop., care sa cerceteze operatele debaterilor tuturor conferințelor din intrég'a diecesă metropolitană și ce va află dens'a mai bunu, mai ducetoriu la scopu, sa primésca că operatu alu seu, ceea ce apoi prin unu decretu din partea jurisdicțiunii spre școlăștiice sa se introduca obligatorice în toate școlile din dieces'a metropolitană; dară fiindu ca o atare comisiune sub impregiurările critice banale, în care se afla fondurile noastre bisericesci și școlare e de totu imposibila, amu dori că onor. senatu școlăștiicu, cărui'a și de altmintrea i compete dreptulu a priveghiă asupra stărei școlilor noastre, sa suplinésca comisiunea proiectata în toate agendele școlăștiice și aduca: „sa adune și sa cerceteze operatele debaterilor tuturor conferințelor din intrég'a diecesă și ce va află densulu mai bunu,

manu: nu contestu acest'a, mai vertosu ca l'amu mai gasitu odata mai sfaramatu pre la Resca, cetate necontestabilu romana; de-si pre o localitate care pota nume celtu și care este analogu cu aquae (apele, ceea ce vadesco și localitatea), și care potu presupune ca până sa nu se asiedie acolo coloni'a romana, (Colonia-Romana) despre care voiu vorbi în speciale, au locuitu negresitu Daci.

Dară aciș acestu tinaru, la unu locu unde nu se mai gasesce nimica romanu, probéza ca tinarulu a fostu unu jocu dacu, pre care l'au invetiatu și leg onarii, și devenise comunu și Daciloru și Romaniloru.

Prentu ce francesii nu se sfiescu a spune ca suntu Gallo-Romani? Prentu ce ne-amu sfiș noi a areta ca suntemu Daco-Romani, care este același lucru cu Gallo-Romani?

Romanii n'au fostu o națiune; Romanii au fostu unu poporu întinsu, cu diferite naționalități în trensulu; și latinitatea din poporul romanu s'a pestratu la noi mai multu decât ori-unde. Cu toate acestea Celticulu a trăitu și elu pre lângă Latinu, prentu ca-lu vedemu în toate: în limba, în costumu, în moravuri, tradițiuni etc.

Spre mai multa înlesnire și spre ore-cari comparări, reproducu la finele articolului și literale de pre braciara de aur din museulu din București aflata între aurari'a disa Comor'a dela Petros'a.

Suntu multe caractere pre caramidele și petrele dela Slon, cari aru avea analogia cu caracterele pe pre braciara din aurari'a pre care, dela aflarea ei și până astăzi, eu amu crediut'o și o credu inca Dacia.

Olari'a numita celta, olari'a cenusia, abunda în Dacia, din tempulu cându nu se canosea inca rôt'a în olaria și până la o perfectiune egale cu olari'a greca, și aci cu unu studiu mai seriosu aru putea sa se desparta foarte bine epoc'a dacia de epoc'a romana, și apoi epoc'a gotha.

Acesta materia inși nu-si potu avea aci loculu, decâtu numai cu o proba mai multu ca în toate ale vietii eră Celticulu care domină în Dacia.

De ne vomu urca la armele de bronz și la armele de pētra, nu vedemu ce osebire potu fi între cele ce se gasescu în Dacia cu cele ce se gasescu în Helvetia și în Gallia și pre unde au fostu Celtii cei vechi.

mai ducetoriu la scopu, sa primésca că operatu alu seu, radicandu la valoarea de concluziu, ceea ce apoi sa se introduca obligatorice în toate școlile din arhiepiscop'a. Se întielege, ca prentu de a se potea efectua unu atare scopu, este neoperatu de lipsa, că în fia-care anu sa se determine unulu și același obiectu de debate în toate conferințele din intrég'a arhiepiscop'a, ceea ce, suntemu de parere, aru cadea asemenea în competența senatului școlăștiicu. Totu deodată amu dori, că onor. senatu școl. sa primésca însărcinarea a esamina și censura orice opu din sfer'a invet. elementaru, care numai după aprobarea sea sa pota fi introdusu în școlile elementare. Trei prin urmare suntu sarcinele, care aru fi sa le primésca onor. senatu școlăștiicu pre lângă alte lucruri grele ale se: „1. a cercetă lucrările tuturor conferințelor din arhiepiscop'a și a formă pre basea acestora unu elaboratu, care sa fia introdusu în toate școlile din arhiepiscop'a; 2. a ave grige prentu că în intrég'a arhiepiscop'a sa se ia la debate unulu și același obiectu în toate conferințele și 3. a esamina orice opu din sfer'a școlilor elementare.“ Prentu înlesnirea lucrărilor se amu dori, că sa se primésca de membrii activi în senatulu școl. cu salariu corespunzătorulu celu putienu doi dintre cei mai esperti invetiatori. Numai în chipulu acest'a voru aduce conferințele anuale fructele dorite, numai în chipulu acest'a se va formă prin consolidarea și aplicarea faplica a principiului de reuniuni invetiatorești în toate consecințele se de dintre factorii cei mai fericiți prentu prosperitatea și înflorirea școlilor elementare și în genere prentu cultur'a poporului romanu.

I. P.

Brasiovu 20 Septemvre. Dumineca s'a serbatu solemn serbatorea școlăștiica a patrōnei gimnasiului nostru st'a Sofia cu fiicele ei. După chiamarea sântului spiritulu și după parastasulu severite prentu sufletele reposatiloru titori și ajutatorii ai Institutului nostru în biseric'a Stului Nicolae, junimea studiōsa cu stindardele și poporul adunatu

Amu multe de aceste arme de bronz și de pētra, și inca și din epoc'a de pētra bruta, în colecțiunea mea, asupra cărora speru sa dau în curendu o lucrare.

Asfelu după aceste arme, și mai alestu, se potu vedé tipulu celtu de tota vechimea în Dacia.

Dolmanulu pre care l'amu gasitu acum unu anu sub denumirea de Pesterea cu otele, și despre care amu vorbitu în altu articlu, nu mai potu fi indoitela prentu mine ca nu este o capiste druidocelta; sa mai vedemu inși și altu-ceva: modulu a se desface omulu deapropo se, cându 'lu vede cadavru, este un'a din trasurile cele mai caracteristice ale poporului primitiv.

Amu spusu ca Daco-Getii au avutu doue impulsioni civilizatorice un'a celtu-greca și alt'a celtiberiana.

Cea dintăiu i indică arderea mortiloru și cea de alu doilea îngroparea lor. Dacii dară și și ardeau mortii, proba evidentă, necontestabilă, cenusiele din multimea urnelor funerarie aflate pre tabernaculu din Dolmatulu, (Pescera cu otele,) și și îngropă, dovēda multipla movilitate și movilele (tertres) care se numera și la noi că prin toate părțile pre unde au locuitu Celtii cu decimele, cu sutimele și cu miile, cari toate contienu oseminte de unu scheletu deca nu de mai multe, și printre cari foarte rari sa se gasesca indicie, constatatu obiecte funerarie romane.

Amu mai spusu ca Dacii nu se îngropau nici cu lacramaru nici cu lampioni, nici cu urciuruse cu liquidori, nici cu vasute cu grâne, și ca totu ce amu gasitu eu de câte ori amu datu prin aceste movilitate de oseminte dace, n'amu gasitu în giurulu loru altu-ceva decâtu aschie seu custure de silexu cari, prin nimica altu nu aretu ca aru fi avutu unu maneru, decâtu prin bul'ă destinata a se înfige și a se întiepi în maneru seu în lemnulu șagetiței, câte unu toporasiu (Hachet) pre cari le-amu numitu eu dalte, numire mai proprie spre a le areta form'a în comparațiune cu uneltele noastre, și câte o pētra care n'aru fi potutu servi la nimica altu decâtu dreptu șapunu la spalarea din urma a corpului, care spalare, ne spunu autorii vechi, cari au vorbitu despre Daci, ca era unia loru spalare de corp, după spalarea după nascere, scaldare în fina a mortului care se perpetua până astăzi.

în biserică mersera în procesiune până la gimnasiu. În sol'a cea mare a acestuia s'a facutu sântirea apei, după care chorulu Reuniunii de cantari a înfonatu o cantare pioșă. În fine dlu profesor Dr. Ioanu L. a pe datu a roștu o cuventare foarte frumoșă despre cultur'a romaniloru în raportu cu alte popore civilizate. Cuventarea acest'a a fostu foarte bine primita de ascultatori. Inca o alta cantare pioșă din partea chorului și stropirea cu apa sântita și solemnitatea s'a terminatu.

Pest'a Septemvre.

În 3 Sept. s'a serbatu în Sabiu o serbare strălucita. Însemnatarea acestei serbări se mai maresce inca și prin impregiurarea căci, privesce pre acelu barbatu carele și folosesce pozițiunea marētia prentu întarirea frătielății între unguri și romani și prentu moderarea nedumeririi naționale. Inteligența romāna a datu atunci, cându prin serbarea din Sabiu și-a manifestatu viu'a interesare de acestu barbatu, cea mai eclatanta dovada despre popularitatea-i înăgurându totu deodată prin recunoștința acest'a țienuta-i moderata și cu eminentu tactica.

Barbatulu distinsu e Andrei u Baronu de Siagun'a, Metropol. bis. rom. gr. or. Iubileulu ocăruierei Sele de 25 ani că prelatu bisericescu a adunatu impregiurulu seu pre adoratori sei că sa-si deschida inimele pline de recunoștință și mulțiamire prentu zelulu înăpăiatu ce l'a doveditu prentu bisericescu și școlăștiicu. Caruntulu Arhichieru carele nici odata n'a iubit șgomotulu serbariloru publice n'a luat parte nici la acesta serbare ci s'a retrasu și acum că totu-de-un'a sub totu decursulu serbării în singuratate, încredințându pre Par. Popasu, Episcopulu Caransebesiului, cu primirea deputațiiloru gratulătoare și cu exprimarea mulțiamirei Sele. Totu-de-un'a vorbim cu cea mai mare bucuria, vorbim de atari barbati, cari suntu chiamti a alina prin mălcămire desbinările și certele naționale, și a promovă înțelegerea frătișca. Acest'a și câștiga deopotri totu alătea merite prentu patri'a comuna că și prentu națiunea loru. Pre Siagun'a între acesti barbati 'lu numeram. Căci

Marturisescu ca nu este demultu de cându amu inceputa sa observu mai cu deădănsulu în ce pozițiune și îngropău Dacii mortii lor cându îi îngropău și nu îi ardeau; cu toate ca cenusia amu gasitu adesea lângă asemenea oseminte, de multe ori în ulcica facuta cu mână fără rōta, și, mai multu uscata decâtu arsa.

Observându diferitele relațiuni ce da științei archeologice Iohn Lubbock, în cartea sea „L'Homme avant l'histoire“, m'amu aplicatu mai cu deădănsulu la observarea esactă a osemintelor dace cari au potutu scapa nepulverisate prin adăncimelē acestor movile fără mommentu, fără patu măcaru, espuse de toate părțile contactului cu pământulu.

Itēta ce potu constatā din doue movile ce amu spintecatū în patru cu mai multa ingrigire în escursiunea ce amu facutu estempu: cadavruulu a fostu asiediatu siēdiendu și cu faci'a la rasaritu. Unulu din doi mi s'a parutu ca aru fi fostu asiediatu în genunchi, totu cu faci'a la rasaritu, inși nu potu afirmă acest'a prentu ca îndata ce aceste putrede oseminte dau de aeru, se farāma, și inca n'amu potutu ocoli localitatea, cu toate precauțiunile, neștiindu esactu în care parte a movilei, de-si totu d'a-un'a spre centru, a fostu asiediatu cadavru. Ceea ce este siguru este ca cadavruulu n'a fostu lungitu ci siēdiendu, prentu ca sirulu spinărei, în amendou osemintele ce amu gasitu acum, erau perpendicularu asiediate în pământu și testă d'asupra ôselorulu și fluierile picioriloru orizontali, cari indica ca cadavruulu n'a fostu în picioru.

Acestu modu de îngropare constatatu de Lubbock și alti archeologi ca este modulu de îngropare din epocelē de bronz și de pētra, vine și elu, credu, sa constata, despre elementulu primitivulu celtu care a dominatu în vechi'a Dacia. — Voiu tratā altadata în speciale despre acest'a, după ce voiu potea sa meditezū sujetulu în mai multe esperintie.

Acum, scopulu principale alu acestui articulu, a fostu sa dau în cercetarea archeologiloru paleografisti semnele, simbolurile și literale ce amu copiatu de pre petrele și caramidele dela Slon Colib'a-vechia.

Cezaru B o l l i a c u.

Tromp. Carp.

pre cândă moderatiunea și ratiunea este de o parte aceea ce-lu conduce cândă este vorbă de relațiunile fraterne între români și uiguri, de alta parte interesulu bine înțelesu alu națiunei sele nu lasa nici un mijloc nefolositu pentru luminarea și cultivarea acestei. Infintięza și spriginesce necontentitu scôli populare, tinerilor talentati le face posibilă cercetarea celor mai renumite institute din straintate. Afara de aceste cea mai însemnata rolă din activitatea sea este și va rămănea proprietatea istoriei bisericeii rom. gr. or. căci prin neobosita-nezuintița s'a reînviatu Metropoli'a rom. și s'a despărțitu bisericeii rom. de cea serbăscă. Preste totu intru organizarea afacerilor bis. rom. și-a câștigatu acele laure incătu chronologi'a istoriei bis. nu pôte aretă unu Metropolitu mai meritatu și mai zelosu. Memoria lui că celu mai eminentu Metropolitu rom. gr. or. din Ungari'a și Trans. va fi eterna. — Anastasiu Siagun'a fu nascutu la Miskolcz în Ungari'a din parinti macedo-romani la 1 Ianuariu 1809. Parintele seu a reposatu de timpuriu, iera maică sea a venitu cu fiulu Anastasiu la fratele ei negociatioriu forte avutu în Pest'a. Aci în capitala a inceputu și continuatu tenerulu Anastasiu studiile gimnastice și juridice. Deja finise studiile juridice cândă se atrase atentiunea Episcopului din Versietiu Mihailovics asupr'a tenerului cu unu raru talentu și cu unu exterioru deosebitu placutu. Episcopulu convingându-se despre eminenta-i capacitate lu provôca a parasi terenulu juridicu și a intră în statulu preotiescu. Tinerulu Siagun'a invoidu-se, a ascultatu studiile teologice la Versietiu, satisfacendu pre depłinu acceptareii Episcopului, care lu iubea cu parintișca caldura. Sântindulu de preotu fu numitu de profesor în același institutu. Pre neacceptate se consacra apoi ordului monachalu alu monastireii Hopov'a din Sirmiu cu care ocaziune și schimba numele din botezu Anastasiu cu numele monachalu Andreiu. Putienu tempu dupa acestea parasi monastirea Hopov'a chiamatu fiindu de Metropolitu serbescu Stratimiroviciu la Carloveti în calitate de profesor seminariulu. În a. 1845 se înaintase de Archimandritu alu monastireii Coliv'a, iera în a. 1846 l'a recomandarea lui Stratimirovics fu numitu de vicariu pentru vacant'a diecesă transilv. și nu multu dupa acestea prin sinodulu diecesanu dela Turd'a înaltiatu la demnitatea de Episcopu. — Tienut'a lui din 1848—48 a fostu amesurata aceluor tempuri și impregiurări grele. —

Siagun'a nu au fostu streinu nici odată de cătra politica, și și atunci a jucat unu rol nu neînsemnat. Dara sa nu scrutamă această tema, căci tempulu a indegetatu din destulu cararea cea adeverata tuturor aceluor cari au fostu pre atunci proptele puterii suprimetóre. Regimulu fatia de Siagun'a a doveditu totu-de-un'a cea mai mare incredere și în afacerile Transilvaniei și acerutu sfatulu de repetite ori. Partea cea însemnata din activitatea politica s'a vediatu cu deosebire în diet'a din Transilvani'a în an. 1863 apoi în senatulu imperiulu imolțitu din Vien'a, mai departe în 1865 în diet'a din Clusiu unde a datu semnu de moderatiune. Silintia principala că Episcopu i-a fostu despartirea româniloru de cătra serbi și reînvierea Metropoliiei rom. — Acăst'a a și elupțat'o cătra finea a. 1864 cându se reînfiintă Metropoli'a rom. gr. or. din Ungari'a și Transilvani'a, fiindu Siagun'a denumitu de Metropolitu. Rangulu de Baronu și titulu de consiliariu intimu le castigase deja de multu. Preste totă mesur'a defectuosa aru fi schitierea acăst'a a activitiiei Sele deca de nou n'amu aminti nisuintia-i neobosita pentru iuflorirea scóloru rom, mai departe deca n'amu apostrofă rezultatele cele atātu de imbucuratória castigate numai și numai prin elu intru organizarea bis. române.

Varietăți.

(Magnētismu vitale.) În diuarie cetimu de unu tempu în cōce despre o deosebită infulutia a magnetismulu asupr'a omului. Amu avutu ocaziune de a vedé omeni magnetisati și prin acăst'a adusi în pusetiune de a nu simți nimic'a și de a face cu densii magnetisatoriulu dupa placulu seu ce voiesce. Ceea ce cetimu acum prin diuarie e mai multu; ni se spune că celu magnetisatu este în stare de a spune lacruri pre cari în stare normale nu e în stare nimenea a le spune. Ca avemu și despre acăstă convingere propria nu potemu dice, pentru că spre asiă ceva ocaziunea

ni a lipsitu. De prezentu se afla aici în Săbiu D. Dr. Campanile cu soti'a sea Dn'a Hersili'a. Căsta din urma sub conducerea numitulu domnu tiene siediute private cu iubitorii de a cunōscă acestu fenomenu și în starea magnetisata impartișescă ascunse (secrete) respectivilor cari numai densiloru le suntu cunōscute. Localulu unde se tienu siediutele acēste este „Hotelul de București“ stradă Macelariloru (odai'a nr. 5.) O siediute costă 3 fl. v. a.

Concursu.

Devenindu postulu de invetiatoriu, în comun'a gr. or. Siur'a-mare protopopiatulu Săbiului alu II-lea vacantu, se escrie concursu.

Doritorii de a ocupă acestu postu, au a dovedí ca suntu pedagogi absoluti, și inzestrati cu însuširile prescrie în legea scolară din anul 1871.

Léfa e pentru invetiatoriu 100 fl. v. a. care se scóte dela familii în 3 rate și dela toti parintii carii și trimitu copii la scóla căte o pâne, pre lănga acestea se dau pentru invetiatoriu și lemne de focu. Suplicelē au a se ascerne comitetulu subscrisu, pâna în 15. Octobree a. c.

Siur'a-mare 24 Septevmre 1871.

Comitetulu parochialu alu
88-1 comunei Siur'a-mare.

Concursu.

La scóla poporală gr. orientala din Porcesci suntu două postari de invetatori de a se ocupă, unulu cu salariu anualu de 200 fl. v. a. și ceta laltu cu salariu anualu de 120 fl. v. a. cari se scótu din cas'a alodială.

Pre lănga salariu fia-care invetiatoriu are locuintia gratuita și lemne de încaldit.

Doritorii de a ocupă posturile acēste sa-si adreseze suplicelē proviedute cu documentele necesarie pâna la 25 Sept. a. c. cal. vechiu la subscrisulu inspectoratu, Săbiu 14 Septevmre 1871.

Inspectoratulul districtualu de scóle
din protopresbiteratul gr. or.
alu Săbiului II.
(86-2)

Concursu.

Pentru ocuparea a duoru posturi invetatoresci la scóla poporală gr. or. din Pianulu inferioru, tractulu Sabesiuului, se escrie prin acăst'a concursu.

Salarielē impreunate cu acēste posturi suntu:

a) Pentru postulu întâiu 150 fl. v. a. din cas'a bisericeii, cuartiru și lemne.

b) Pentru alu doilea 200 fl. v. a. léfa și 26 fl. v. a. pausialu de cuartiru din cas'a alodială.

Doritorii de a ocupă amintitele posturi voru avea a-si îndreptă petitiunile lor timbrate și francate pâna la 1 Octovmre st. v. la scaunulu protopopescu în Săbesiu proviedute cu documentele în întielesulu Statutulu organicu, totu-odată concurrentii au a se presentă pre Dominic'a din 3 Octobree st. v. sinodulu parochialu localu.

Pianulu inferioru, în 14 Sept. st. v. 1871.
88-2 Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacantu postulu invetiatorescu dela scóla poporală gr. or. din comun'a Ghimbăvu în Prototopresbiteratul Branului, cu care este impreunatu unu salariu de 150 fl. v. a. cu prospectu de înaintare pâna la 200 fl. v. a. se escrie concursu pâna la Octobree a. c. pentru suplinirea lui.

Dela doritorii de a ocupă acestu postu se cere: sa fi terminatu celu gutienu patru clase gimnastice și cursulu pedagogicu cu succesu bunu, iera cei cari voru dovedí calificatiune și mai mare, voru fi preferiti.

Concursele cuviniçiosu instruite se voru adresă subscrisulu, pâna la terminulu susu aretatu.

Zernesci 12 Septevmre 1871.

Ioanu Metianu,
(85-2) protopopu.

Concursu.

Devenindu vacantă statiuinea de invetiatoriu primariu la scóla confessională gr. or. din comun'a Beclénu, protopopiatulu Fagărasiului I, se deschide concursu pâna în 17 Octovmre a. c. st. v. cându va fi și diu'a alegerei.

Emolumentelē impreunate cu acestu postu suntu 300 fl. v. a. cuartiru liberu și 3 stăngini de lemne.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si trimite recurselē lor la comitetulu parochialu, documentandu ca au absolvatu celu putienu 4 clase gimnastice, cursulu pedagogicu séu teologicu, și ca au mai praclisatu că invetiatoriu celu putienu 3 séu 4 ani, și ca e deprinsu bine în limb'a germană, și în cântările bisericești, și în fine pâna la finirea concursulu concurrentii au a se presentă înainta poporulu.

Beclénu în 12 Septevmre 1871.
(86-2) Comitetulu parochialu.

Concursu.

Devenindu vacantă statiuinea invetiatorescă din comun'a gr. or. Palosiu, protopresbiteratul Palosiuului, se escrie concursu pâna la 14 Octobree a. c.

a) Pre lănga unu salariu anualu de 120 fl. v. a. din cas'a comunale.

b) Cuartiru liberu în localitatea scólei.

c) Sub condițiune de a dirigi și pre adjunctulu esistente.

Doritorii de a ocupă acăstă statiuinea au a si asterne concurselē lor timbrate, la subscrisulu, prin post'a ultima Sighisior'a, pâna la terminulu defiptu, documentandu ca suntu clerici séu pedagogi absoluti gr. or. cu purtări bune. Hasifaleu, 13 Septevmre 1871.

Ioanu Gheaj'a,
(86-2) adm. protop.

Concursu.

Devenindu vacantă statiuinea de invetiatoriu în comun'a gr. or. Sacatur'a, districtulu Ciórei (Kövár Videk) prin acăst'a se deschide concursu pâna în 30 Septevmre st. v., — cu acăst'a este impreunata léfa urmatóie:

a) bani 105 fl. v. a. dela comuna;

b) 3 stăngini de lemne.

Doritorii de a ocupă acăstă statiuinea au a-si asterne suplicelē lor la subscrisulu pâna la diu'a defipta — dovedindu ca suntu de religiunea gr. or. — și ca suntu absoluti de pedagogia. —

Sacatur'a în 9 Sept. 1871.
cu invoierea comitetulu parochialu,
Ioanu Greblea,
(87-2) protop.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de invetiatoriu primariu la scóla centrală din Sin'a se escrie prin subsemnatulu comitetu concursu, pâna în 24 Octovmre a. c.

Emolumentelē anuale suntu:

a) 350 fl. v. a. bani ga'tă din fondulu scolasticu alu fostiloru granitieri din regim. rom. I.

b) Cuartiru liberu cu gradina și 4 stăngini de lemne.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a produse atestatele de calificatiune prescrie de legea scolară — limb'a propunerei e cea româna. — Acei concurenti cari cunōscu și limb'a germană și magiara și dintre acăsti fii de granitieri (la asemenea calificatiune) voru fi preferiti.

Săbiu, în 6 Octovmre 1871.
Comitetulu administr. alu fondulu
scol. alu fost. granitieri din
(89-1) din reg. rom. I.

Edictu.

An'a nascuta Oprea Montiu de religiunea gr. orientala din Resinari, carea aprópe de doi ani a parositu cu necredintița pre legiuitulu seu barbatu Michaelu Craciunu totu din Resinari, se citéza prin acăst'a a se infatisă înaintea subsemnatulu scaunu protopresbiteralu, căci din contra dupa trecerea unui anu și o di se va luá în pertractare actiunea presentata la 7 Sept. a. c. contr'a ei și se va aduce sentintița și în absentia ei intru întielesulu canóneloru s. nóstre biserice.

Săbiu, 20 Sept. 1871.
Scaunulu protopresbiteralu gr. or tract.
II alu Săbiului.
I. Popescu,
(89-1) protopresbiteru.

Burs'a de Vien'a.

Din (6 Oct.) 25 Septevmre 1871.

Metalicele 5%	57 95	Act. de creditu	288 60
Impramut. nat. 5%	68 30	Argentulu	117 50
Actiile de banca	767	Gabinulu	5 68